

Promesse de printemps

L'appelle et les promesses de Joël

Récompenses du retour

Le prophète Joël lance un appel grandiloquent à Israël en promettant un avenir radieux, grâce au retour, à la Techouva.

Ce texte est ajouté à celui d'Osée pour constituer la Haftara Chouva.

יואל ב

טו תקעו שופר בציון קדשו-צום קראו עצה. **טז** אספו-עם קדשו קהל קבצו זקנים אספו עוללים וינקי שדים יצא חתן מחדרו וכלה מחפתה. **יז** בין האולם ולמזבח יבכו הכהנים משרתי יהוה ויאמרו חוסה יהוה על-עמך ואל-תתן נחלתך לחרפה למשל-בם גוים למה יאמרו בעמים איה אלהיהם. **יח** ויקנא יהוה לארצו ויחמל על-עמו. **יט** ויען יהוה ויאמר לעמו הנני שלח לכם את-הדגן והתירוש והיצהר ושבעתם אתו ולא-אתן אתכם עוד חרפה בגוים. **כ** ואת-הצפוני ארחיק מעליכם והדחתיו אל-ארץ ציה ושממה את-פניו אל-הים הקדמני וספו אל-הים האחרון ועלה באשו ותעל צחנתו כי הגדיל לעשות. **כא** אל-תיראי אדמה גילי ושמחי כי-הגדיל יהוה לעשות. **כב** אל-תיראו בהמות שדי כי דשאו נאות מדבר כי-עץ נשא פרו תאנה וגפן נתנו חילם. **כג** ובני ציון גילו ושמחו ביהוה אלהיכם כי-נתן לכם את-המורה לצדקה ויורד לכם גשם מורה ומלקוש בראשון. **כד** ומלאו הגרנות בר והשיקו היקבים תירוש ויצהר. **כה** ושלמתי לכם את-השנים אשר אכל הארבה הילק והחסיל והגזם חילי הגדול אשר שלחתי בכם. **כו** ואכלתם אכול ושבו והללתם את-שם יהוה אלהיכם אשר-עשה עמכם להפליא ולא-יבשו עמי לעולם. **כז** וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד ולא-יבשו עמי לעולם.

Joël Chap. 2

¹⁵ Sonnez du cor dans Sion, ordonnez un jeûne, convoquez une réunion sainte! ¹⁶ Rassemblez le peuple, organisez un rendez-vous solennel, appelez les vieillards, rassemblez même les enfants et les nourrissons à la mamelle! Que le jeune marié sorte de sa chambre et la jeune épouse de son dais nuptial! ¹⁷ Entre le portique et l'autel, que les prêtres, ministres de l'Eternel, pleurent et disent: "O Seigneur, épargne ton peuple, et ne livre pas ton héritage à l'opprobre, aux sarcasmes des nations! Faut-il qu'on dise parmi les peuples: Où est leur Dieu?" ¹⁸ Et l'Eternel a été ému de jalousie pour son pays et de commisération pour son peuple. ¹⁹ Et l'Eternel a répondu en disant à son peuple: "Voici, je vais vous envoyer le blé, le vin et l'huile, et vous en aurez à satiété; je ne vous livrerai plus en opprobre aux nations. ²⁰ Et ce [fléau] venu du Nord, je l'éloignerai de vous, je le refoulerai dans une contrée aride et déserte, son avant-garde vers la mer Orientale, son arrière-garde vers la mer Ulérieure. Là, il exhale son infection, là, il exhale son odeur fétide, après avoir accompli de grandes choses. ²¹ O ma terre, ne crains plus! Tressaille de joie et sois dans l'allégresse, car l'Eternel a fait de grandes choses. ²² Ne craignez plus, bêtes des champs, car déjà reverdissent les pacages du désert, déjà les arbres portent leurs fruits, le figuier et la vigne donnent leurs richesses. ²³ Et vous, fils de Sion, réjouissez-vous, délectez-vous en l'Eternel, votre Dieu, car il vous donne la pluie d'automne d'une manière bienfaisante, il fait tomber pour vous en premier les pluies d'automne et du printemps. ²⁴ Et

les granges regorgeront de blé, les cuves déborderont de vin et d'huile. ²⁵ Je vous ferai récupérer ainsi les années qu'ont dévorées la sauterelle, la locuste, le hanneton et la chenille, ma grande armée que j'avais lâchée contre vous. ²⁶ Vous mangerez une nourriture abondante et serez rassasiés, vous glorifierez le nom de l'Eternel, votre Dieu, qui aura fait pour vous tant de prodiges et plus jamais mon peuple n'aura à rougir. ²⁷ Et vous reconnaîtrez que je suis au milieu d'Israël, que moi, je suis l'Eternel, votre Dieu, et nul autre. Et jamais mon peuple n'aura plus à rougir.